

PRAVILNIK

O NAČINU POSTUPANJA POLICIJSKIH SLUŽBENIKA

I. UVODNE ODREDBE

Članak 1.

Ovim Pravilnikom propisuje se način postupanja policijskih službenika prilikom obavljanja policijskih poslova i primjene policijskih ovlasti, način pružanja pomoći, nošenje službenog oružja i streljiva, obavljanje policijskih poslova u inozemstvu, obavljanje policijskih poslova koje inozemni policijski službenik obavlja u Republici Hrvatskoj te način obavljanja kriminalističkog istraživanja.

Predstavljanje i ophođenje

Članak 2.

Policijski službenik dužan je u obavljanju policijskih poslova ophoditi se uljudno prema građanima, pozdraviti ih te oslovljavati riječima: gospođo odnosno gospodine.

Policijski službenik koji obavlja policijske poslove u građanskom odijelu osobi kojoj se obraća predstaviti će se pokazivanjem službene značke i službene iskaznice.

Policijski službenik u odori, na zahtjev osobe kojoj se obraća, predstaviti će se pokazivanjem službene značke i službene iskaznice.

Policijski službenik neće se predstaviti pokazivanjem službene značke i službene iskaznice kada za to postoje razlozi propisani Zakonom o policijskim poslovima i ovlastima (u daljnjem tekstu: Zakon). U tom slučaju priopćit će osobi podatak o broju svoje službene značke te će osobu uputiti da se obrati zahtjevom ustrojstvenoj jedinici policije u koju je policijski službenik raspoređen.

Ustrojstvena jedinica policije koja zaprimi zahtjev iz stavka 4. ovog članka ocijenit će zakonitost postupanja policijskog službenika, te o tome obavijestiti podnositelja zahtjeva.

Pripravnost i razmjernost

Članak 3.

Policijski službenik prilikom obavljanja policijskog posla mora biti pripravan kako bi spriječio napad, bijeg ili samoozljeđivanje osobe prema kojoj postupa.

Policijski službenik će razmjerno svrsi obavljanja policijskog posla primijeniti zakonom propisanu ovlast na način kojim se s najmanje štetnih posljedica taj posao može obaviti.

Podnošenje izvješća

Članak 4.

Policijski službenik će o obavljenim policijskim poslovima te primijenjenim policijskim ovlastima podnijeti pisano izvješće nadređenom policijskom službeniku.

Podnošenje usmenog priopćenja ne oslobađa policijskog službenika obveze podnošenja izvješća iz stavka 1. ovog članka.

Odredbе stavka 1. i 2. ovog članka ne odnose se na operativna izvješća, službene zabilješke i druga izvješća koja se odnose na rad ili na podatke prikupljene od informatora.

II. PRUŽANJE POMOĆI

Članak 5.

Policija će pružiti pomoć ovlaštenom podnositelju zahtjeva ako se prilikom provođenja službene radnje opravdano očekuje pružanje otpora.

Policija će na temelju zakona koji se odnosi na postupanje prema osobama s duševnim smetnjama na poziv doktora medicine pružiti pomoć zdravstvenim djelatnicima pri savladavanju tjelesnog otpora osobe s težim duševnim smetnjama, koja uslijed svoje duševne smetnje ozbiljno i izravno ugrožava vlastiti život, odnosno život ili zdravlje ili sigurnost drugih osoba, a koju treba smjestiti u psihijatrijsku ustanovu bez njenog pristanka, ali samo dok ta osoba pruža tjelesni otpor te dok se ne osigura njeno zbrinjavanje i otklanjanje neposredne opasnosti od te osobe.

Policija će na temelju zakona koji se odnosi na postupanje prema osobama s duševnim smetnjama na poziv ravnatelja psihijatrijske ustanove ili zdravstvenog djelatnika kojeg je za to ovlastio, žurno pružiti odgovarajuću pomoć kada postoji izravna opasnost da će osoba s duševnim smetnjama svojim ponašanjem u psihijatrijskoj ustanovi napasti na život ili tijelo neke osobe ili otuđiti, uništiti ili teže oštetiti imovinu te ustanove.

Policija će sukladno mogućnostima pružiti pomoć na zahtjev ovlaštene osobe tijela državne uprave koje je ometeno u provođenju službene radnje iz svoje nadležnosti, čija bi odgoda onemogućila provođenje hitne dokazne radnje i pribavljanje dokaza potrebnih za provođenje prekršajnog postupka.

Policijski službenici će kod pružanja pomoći iz stavka 2. i 3. ovog članka provjeriti je li pomoć zatražena od strane ovlaštene osobe (doktor medicine – ravnatelja psihijatrijske ustanove ili osoba koju je on za to ovlastio).

Ostali oblici pružanja pomoći ne smatraju se pružanjem pomoći u smislu članaka od 5. do 10. ovog Pravilnika, a prema takvim zahtjevima postupat će se kao s podnescima prema odredbama propisa koji se na njih odnose.

Članak 6.

Zahtjev za pružanjem pomoći podnosi se u pisanom obliku mjesno nadležnoj policijskoj upravi u roku od najmanje osam dana prije podnositeljeve radnje, a u kraćem roku, odnosno odmah, ukoliko se radi o zahtjevu za pružanjem pomoći na temelju propisa kojim je taj rok drukčije određen.

Iznimno, ukoliko se radi o pružanju pomoći iz članka 5. stavka 2., 3. i 4. ovog Pravilnika, zahtjev se može podnijeti usmeno s obvezom naknadne dostave u pisanom obliku. O zaprimljenom usmenom zahtjevu sastavlja se službena zabilješka i postupa kao i s pisanim zahtjevom.

Zahtjev mora sadržavati podatke o podnositelju, mjestu, vremenu, sudionicima i odgovornim osobama koje u ime podnositelja provode radnju, obrazloženo pravno utemeljenje za pružanjem pomoći, činjenice koje ukazuju na mogućnost pružanja otpora i opasnost te druge činjenice koje su od značaja za donošenje i provođenje odluke o pružanju pomoći.

Tijekom razmatranja zahtjeva od podnositelja će se pisanim, a iznimno i usmenim putem zatražiti da ga nadopuni ukoliko ne sadrži dovoljno činjenica za donošenje odluke o pružanju pomoći.

Pomoć iz stavka 1. ovog članka pruža se na temelju podnositeljevog zahtjeva, procjene rizika, odluke o pružanju pomoći i plana postupanja.

Članak 7.

Pružanje pomoći neće se odobriti:

1. ako zahtjev nije utemeljen na zakonu,
2. ako je zahtjev podnijela neovlaštena osoba,
3. ako zahtjev nije podnesen na vrijeme,
4. ako postoji osnova sumnje da podnositeljeva radnja ili postupci koji su joj prethodili predstavljaju kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti,
5. ako u zahtjevu nisu navedene činjenice koje ukazuju na mogućnost pružanja otpora i opasnosti,
6. ako podnositelj zahtjeva ne dopuni zahtjev sukladno članku 6. stavku 4. ovog Pravilnika.

O odbijanju zahtjeva načelnik policijske uprave će bez odgode pisanim putem izvijestiti glavnog ravnatelja policije.

Nadležni rukovoditelj izvijestit će podnositelja zahtjeva o nemogućnosti pružanja pomoći, ako bi pružanje pomoći, s obzirom na broj potrebnih policijskih službenika i policijske tehnike

koje bi za tu potrebu trebalo odrediti te nedovoljnog vremena za pripremu, bitno utjecalo na provedbu redovitih policijskih poslova. Tom prilikom zatražit će se od podnositelja zahtjeva određivanje novog roka za provođenje službene radnje u vrijeme kada će policija biti u mogućnosti pružiti potrebnu pomoć.

Članak 8.

Plan pružanja pomoći donosi nadležni rukovoditelj.

Tijekom izrade plana policijski službenici će izvršiti odgovarajuće provjere i prikupiti potrebne podatke koji se odnose na sigurnost ljudi i imovine prilikom pružanja pomoći.

Plan se donosi u pisanom obliku najkasnije tri dana prije provođenja, a izvršavaju ga najmanje dva policijska službenika od kojih jedan mora biti određen rukovoditeljem pružanja pomoći.

Iznimno, ako za to postoje opravdani razlozi, pružanje pomoći može se poduzeti i bez pisanog plana, pri čemu je nadležni rukovoditelj dužan plan postupanja usmeno priopćiti policijskim službenicima određenim za pružanje pomoći.

Članak 9.

Prilikom pružanja pomoći policijski službenici će policijske ovlasti primjenjivati radi zaštite sigurnosti osoba, zaštite javnog reda i mira i imovine te sprječavanja i otkrivanja prekršaja i kaznenih djela za koja se progoni po službenoj dužnosti, odnosno prikupljanja podataka o tim djelima i njihovim počiniteljima.

Pružanje pomoći obustavit će se ukoliko to zahtjeva odgovorna osoba podnositelja i u slučaju kada je to propisano ovim Pravilnikom.

Ukoliko tijekom pružanja pomoći policijski službenici utvrde postojanje razloga za odbijanjem pružanja pomoći iz članka 7. stavka 1. ovog Pravilnika, o tome će odmah obavijestiti odgovornu osobu podnositelja te izvijestiti nadređenog rukovoditelja, koji će o tome odmah izvjestiti načelnika policijske uprave ili drugog nadležnog rukovoditelja radi donošenja odluke o pružanju pomoći.

Ako uporabu sile radi udaljenja osobe koja ometa ovrhu naloži sudski ovršitelj na temelju posebnog propisa, sredstva prisile uporabiti će se samo ako se udaljenje takve osobe ne može izvršiti primjenom policijskih ovlasti kojima se u najmanjoj mogućoj mjeri zadire u slobode i prava čovjeka.

U slučaju kada osoba prema kojoj se treba poduzeti službena radnja zbog koje je zatražena pomoć policije ili osoba koja s njom živi u istom domaćinstvu ima oružni list za držanje ili nošenje oružja, policijski službenici će prije poduzimanja službene radnje obaviti nadzor nad držanjem i čuvanjem oružja. Ako osoba oružje drži na propisani način, naredit će joj se da zaključa metalni ormar u kojemu se oružje nalazi te će na taj način oružje staviti pod nadzor za vrijeme obavljanja službene radnje.

Ukoliko se postupanjem iz stavka 5. ovog članka utvrdi da se oružje drži ili nosi na nepropisan način ili osoba svojim ponašanjem upućuje na sumnju da će pružiti otpor izvršenju službene radnje, oružje će se privremeno oduzeti sukladno posebnom propisu.

Članak 10.

O pruženoj pomoći izrađuje se troškovnik.

Obrazac troškovnika nalazi se u prilogu ovoga Pravilnika i njegov je sastavni dio.

III. NOŠENJE ORUŽJA I STRELJIVA

Članak 11.

Policijski službenik zadužuje oružje i streljivo nakon stjecanja policijskog zvanja i izdavanja službene značke i iskaznice.

Vrsta i način nošenja službenog oružja i streljiva ovise o vrsti policijskog posla koji obavlja policijski službenik.

Članak 12.

Policijski službenik zadužuje osnovano oružje s 50 komada pripadajućeg streljiva.

Policijski službenik dužan je dio streljiva umetnuti u nabojnike do njihova punog kapaciteta, a preostali dio čuvati na siguran način.

U slučaju utroška, nestanka ili gubitka streljiva policijski službenik zadužuje potrebnu količinu streljiva do 50 komada. Izdavanje potrebne količine streljiva odobrava nadležni rukovoditelj na temelju pisanog i obrazloženog zahtjeva policijskog službenika.

Prilikom obuke u gađanju službenim oružjem policijski službenik koristit će streljivo koje ima na zaduženju, a preuzet će novo streljivo u količini do 50 komada.

Članak 13.

Nadležni rukovoditelj odobrava zaduženje posebnog oružja i streljiva.

Streljivo za posebno oružje policijski službenik preuzima zajedno s oružjem iz priručnog skladišta ustrojstvene jedinice, u količini koju odredi nadležni rukovoditelj.

Nakon obavljenog policijskog posla, zajedno s posebnim oružjem, policijski službenik vraća i zaduženo streljivo odnosno neutrošeno streljivo, ako je došlo do uporabe posebnog oružja.

Članak 14.

Policijski službenik razdužuje osnovano oružje i streljivo prelaskom na rad u drugu ustrojstvenu jedinicu Ministarstva unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) i to: u drugu policijsku upravu; ustrojstvenu jedinicu koja je opremljena posebnim tipom/markom oružja; iz policijske uprave u Ravnateljstvo policije ili upravu u Ministarstvu; iz Ravnateljstva policije ili uprave u Ministarstvu u policijsku upravu; iz uprave u Ministarstvu u drugu upravu u Ministarstvu, odlaskom u mirovinu, udaljenjem iz službe ili prestankom radnog odnosa u Ministarstvu.

Članak 15.

Kada policijski službenik koristi službeno prijevozno sredstvo, dužan je posebno oružje držati u posebno ugrađenim nosačima oružja.

Ukoliko prijevozno sredstvo nema ugrađene nosače oružja, policijski službenik je oružje dužan prevoziti tako da ne dovede u opasnost sebe i druge.

U prijevoznim sredstvima oružje se ne smije ostavljati bez nadzora.

Članak 16.

Policijski službenik može zadužiti i nositi samo posebno oružje i streljivo za čije je rukovanje i uporabu osposobljen.

Policijski službenik dužan je obavijestiti svog nadređenog rukovoditelja, o tome da nije osposobljen za uporabu pojedinog posebnog oružja.

Članak 17.

Policijski službenik koji poslove obavlja u odori nosi službeno oružje u futroli na strani ruke kojom rukuje oružjem.

Policijski službenik iz stavka 1. ovog članka nosi pričuvni spremnik u futroli za pričuvni spremnik, na kompletu za nošenje oružja, na suprotnoj strani od futrole za oružje.

U slučaju kada u obavljanju policijskog posla opravdano može pretpostaviti da će se prilikom njegova daljnjeg obavljanja naći u situaciji u kojoj bi mogli biti ispunjeni uvjeti za uporabu vatrenog oružja, policijski službenik može ubaciti streljivo u cijev oružja prije nastavka obavljanja policijskog posla.

Nakon što prestanu okolnosti iz stavka 3. ovog članka policijski službenik je dužan provjeriti nalazi li se naboj u cijevi te oružje na siguran način isprazniti.

Futrola za službeno oružje i futrola za pričuvni spremnik sastavni su dio službenog policijskog kompleta za nošenje oružja.

Iznimno, policijski službenik u svečanoj odori koji ne obavlja policijske poslove nije dužan nositi službeno oružje na način propisan ovim Pravilnikom.

Članak 18.

Policijski službenik koji policijske poslove obavlja u građanskom odijelu, osobno oružje i streljivo nosi prikriveno u futroli na remenu hlača, na nozi ili ispod pazuha odnosno u posebnim torbicama.

Članak 19.

Tijekom obavljanja poslova u službenim prostorijama policije, policijski službenik, ovisno o okolnostima, smije osobno oružje odložiti na sigurno mjesto na način koji onemogućava njegovu dostupnost drugim osobama.

Članak 20.

Policijski službenici za vrijeme nošenja, rukovanja i uporabe službenog oružja dužni su se pridržavati mjera sigurnosti u rukovanju oružjem.

Članak 21.

Kada policijski službenik ne nosi osnovano i posebno oružje, dužan ga je čuvati odvojeno od streljiva, pohraniti ga na sigurno mjesto izvan dohvata drugih osoba te voditi brigu o njegovoj ispravnosti i čistoći.

Članak 22.

Policijski službenik može službeno oružje nositi i izvan službe. Izvan službe policijski službenik u građanskom odijelu službeno oružje nosi prikriveno na način da ne uznemirava građane.

IV. SURADNJA S INOZEMNIM POLICIJAMA I DRUGIM MEĐUNARODNIM TIJELIMA

Članak 23.

Policija radi obavljanja policijskih poslova ostvaruje suradnju s inozemnim policijama i drugim međunarodnim tijelima kroz:

- razmjenu informacija i podataka,
- postupanje po zamolbama i zahtjevima,
- upućivanje policijskih službenika na rad u inozemstvo,
- angažiranje inozemnih policijskih službenika u Republici Hrvatskoj,
- provedbu zajedničke istrage,

– obrazovanje, stručno usavršavanje i osposobljavanje policijskih službenika.

1. Obavljanje policijskih poslova u inozemstvu

Članak 24.

Policijski službenik obavlja policijske poslove u inozemstvu na način propisan međunarodnim ugovorom ili drugim međunarodnim propisom, propisima Republike Hrvatske i propisima države primateljice.

Policijski službenik u državi primateljici primjenjuje policijske ovlasti na temelju odredbi međunarodnog ugovora ili sporazuma o policijskoj suradnji sklopljenog između Republike Hrvatske i države primateljice.

Članak 25.

Policijski službenik koji se upućuje na rad u inozemstvo dužan je poštivati pravni poredak države u kojoj će obavljati policijske poslove.

Policijski službenik iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način upoznat će se s međunarodnim ugovorom ili drugim međunarodnim propisom te važećim propisima koji uređuju policijske poslove i ovlasti u zemlji u koju se upućuje.

Policijski službenik iz stavka 1. ovog članka dužan je poštivati kodeks policijske etike i čuvati ugled Republike Hrvatske u čije ime obavlja policijske poslove u inozemstvu.

Članak 26.

Policijski službenik može obavljati policijske poslove u inozemstvu u službenoj policijskoj odori ili građanskom odijelu, ovisno o zadaćama radi kojih se upućuje na rad u inozemstvo.

Policijski službenik u građanskoj odjeći, kada obavlja poslove vezane uz sigurnost na športskim natjecanjima, mora nositi poseban policijski prsluk sukladno uputama i preporukama policije države primateljice.

Članak 27.

Prilikom obavljanja policijskih poslova u inozemstvu policijski službenik nosi službenu značku i iskaznicu.

Iznimno od stavka 1. ovog članka, policijski službenik neće nositi službenu značku i iskaznicu kada obavlja službene poslove uz prikrivanje svojstva policijskog službenika.

Članak 28.

Policijski službenik upućen na rad u inozemstvo može radi obavljanja policijskih poslova nositi sa sobom službeno naoružanje, druga sredstva prisile i drugu opremu, ako je to ugovoreno s državom primateljicom ili na temelju odobrenja države primateljice.

Članak 29.

O obavljenim policijskim poslovima i primijenjenim policijskim ovlastima u inozemstvu policijski službenik redovito, prema planu, izvješćuje ustrojstvenu jedinicu Ministarstva u sjedištu u čijoj nadležnosti su policijski poslovi radi kojih je policijski službenik upućen u inozemstvo.

Policijski službenik će odmah izvijestiti rukovoditelja određenog planom ukoliko se prilikom obavljanja policijskih poslova u inozemstvu od njega bude zahtijevalo da obavlja poslove koji nisu obuhvaćeni planom.

Po povratku iz inozemstva policijski službenik neposrednom rukovoditelju podnosi izvješće o tijeku boravka i obavljanju policijskih poslova i primjeni ovlasti u inozemstvu.

2. Obavljanje policijskih poslova koje inozemni policijski službenik obavlja u Republici Hrvatskoj

Članak 30.

Policijski službenik strane države ili međunarodnog tijela može na području Republike Hrvatske obavljati policijske poslove i primijeniti policijske ovlasti sukladno međunarodnom ugovoru ili drugom međunarodnom propisu te propisima Republike Hrvatske.

Policijskog službenika iz stavka 1. ovog članka na odgovarajući način upoznat će se s međunarodnim ugovorom ili drugim međunarodnim propisom, te važećim propisima koji uređuju policijske poslove i ovlasti u Republici Hrvatskoj.

Članak 31.

Glavni ravnatelj policije podnosi ministru unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: ministar) prijedlog za izdavanje odobrenja policijskom službeniku strane države ili međunarodnog tijela za obavljanje pojedinih policijskih poslova u Republici Hrvatskoj.

Prijedlog mora sadržavati kratko obrazloženje, naziv međunarodnog ugovora o policijskoj suradnji s naznakom koje policijske poslove će obavljati policijski službenik iz stavka 1. ovog članka.

Članak 32.

Policijski službenik strane države ili međunarodnog tijela može policijske ovlasti primijeniti uz prisutnost policijskog službenika Republike Hrvatske.

Članak 33.

Kada policijske ovlasti primjenjuje policijski službenik strane države ili međunarodnog tijela, osoba prema kojoj se one primjenjuju mora se upoznati s činjenicom da policijske ovlasti primjenjuje policijski službenik strane države ili međunarodnog tijela.

Članak 34.

Policijski službenik strane države ili međunarodnog tijela za obavljanje policijskog posla, prema uvjetima određenim ovim Pravilnikom, može na područje Republike Hrvatske unijeti službeno vatreno oružje, druga sredstva prisile i policijsku opremu.

Prijedlog za unos vatrenog oružja, drugih sredstva prisile i policijske opreme mora se priložiti prijedlogu za izdavanje odobrenja za obavljanje policijskog posla od strane policijskog službenika strane države ili međunarodnog tijela.

Ustrojstvena jedinica policije koja je pribavila odobrenje ministra o dolasku policijskih službenika strane države ili međunarodnog tijela u Republiku Hrvatsku, dužna je pravovremeno dostaviti pisano izvješće Upravi za granicu. Pisano izvješće treba sadržavati:

- vrijeme dolaska/odlaska policijskih službenika u/iz Republike Hrvatske,
- granični prijelaz preko kojega će strani policijski službenik ući/izaći u/iz Republike Hrvatske,
- osobne podatke policijskih službenika (ime i prezime), državljanstvo te pripadnost nacionalnoj ili međunarodnoj policijskoj organizaciji,
- marku, tip i broj oružja te količinu streljiva koje će unijeti u Republiku Hrvatsku.

Ustrojstvena jedinica policije iz stavka 3. ovog članka pisanim putem izvijestit će Upravu za granicu i o odlasku policijskih službenika iz Republike Hrvatske. Pisano izvješće treba sadržavati podatke propisane stavkom 3. ovog članka.

Nakon zaprimljene obavijesti, Uprava za granicu poduzet će potrebne mjere za neometan dolazak i odlazak policijskih službenika strane države ili međunarodnog tijela.

Strani policijski službenici koji u Republici Hrvatskoj neposredno štite:

- predsjednika ili poglavara strane države mogu u Republiku Hrvatsku, uz odobrenje Ministarstva, unijeti najviše 3 komada vatrenog oružja s pripadajućim streljivom;
- predsjednika parlamenta i vlade strane države mogu u Republiku Hrvatsku, uz odobrenje Ministarstva, unijeti najviše 2 komada vatrenog oružja s pripadajućim streljivom;
- ministra vanjskih poslova strane države i vodeću osobu međunarodne organizacije i institucije mogu u Republiku Hrvatsku, uz odobrenje Ministarstva, unijeti najviše 1 komad vatrenog oružja s pripadajućim streljivom, osim ako međunarodnim ugovorom, na temelju

prosudbe nadležne sigurnosne službe ili na temelju načela uzajamnosti, nije određeno drugačije.

Ako pojedino oružje iz stavka 6. ovog članka koristi više stranih policijskih službenika svakom će se izdati posebno odobrenje.

Članak 35.

Policijski službenik strane države ili međunarodnog tijela može vatreno oružje uporabiti samo u slučajevima nužne obrane ili krajnje nužde prema zakonskim odredbama Republike Hrvatske.

Sredstva prisile policijski službenik strane države ili međunarodnog tijela može uporabiti na način i uz uvjete kao i policijski službenik Republike Hrvatske.

Članak 36.

Odredbe članaka 31. do 35. ovoga Pravilnika na odgovarajući način primjenjuju se i na službenike sigurnosti stranih država i međunarodnih tijela koji provode osiguranje i zaštitu šticećenih osoba i objekata na području Republike Hrvatske.

3. Sudjelovanje policijskog službenika u zajedničkoj istrazi

Članak 37.

Prijedlog za osnivanje zajedničkog istražnog tima glavni ravnatelj policije podnosi ministru.

Odluku o osnivanju zajedničkog istražnog tima donosi ministar.

V. KRIMINALISTIČKO ISTRAŽIVANJE

Članak 38.

Kriminalističko istraživanje počinje otvaranjem analitičke obrade ili početkom izvida kaznenog djela za koje se progona po službenoj dužnosti ili povodom prijedloga ili prekršaja ili obavljenom hitnom dokaznom radnjom kaznenog djela ili prekršaja.

Kriminalističko istraživanje u pravilu razumijeva: analitičku obradu, izvide kaznenog djela ili prekršaja i završnu akciju.

Početak izvida kaznenih djela koja se progone po službenoj dužnosti i po prijedlogu odobrava nadležni rukovoditelj na prijedlog Grupe za dodjelu zadataka i koordinaciju.

Kriminalističkim istraživanjem rukovodi za to određeni policijski službenik. Policijski službenik po nalogu nadležnog rukovoditelja sastavlja Plan kriminalističkog istraživanja. Plan kriminalističkog istraživanja odobrava nadležni rukovoditelj.

Započeti izvodi kaznenih djela upisuju se u Zbirku kriminalističkih istraživanja koja se vodi na Informacijskom sustavu Ministarstva.

Kriminalističko istraživanje završava:

- zatvaranjem analitičke obrade;
- ako se provedenim izvidima utvrdi da se ne radi o kaznenom djelu za koje se progoni po službenoj dužnosti ili prekršaju;
- podnošenjem kaznene prijave ili posebnog izvješća protiv počinitelja kaznenog djela ili pokretanjem prekršajnog postupka.

Iznimno, ako ne postoje podaci potrebni za završetak kriminalističkog istraživanja na pisani prijedlog policijskog službenika koji je provodio kriminalističko istraživanje nadređeni rukovoditelj može odobriti privremeni prekid provođenja kriminalističkog istraživanja ako su u dotadašnjem provođenju poduzete sve potrebne mjere i radnje te provjereni svi raspoloživi podaci.

Ponovno aktiviranje izvoda kaznenog djela iz stavka 7. ovog članka u slučaju novih saznanja odobrava nadređeni rukovoditelj na prijedlog Grupe za dodjelu zadataka i koordinaciju.

VI. POJEDINE POLICIJSKE OVLAŠTI

1. Prikupljanje, procjena, pohrana, obrada i korištenje podataka

Prikupljanje podataka

Članak 39.

Policijski službenik prikuplja podatke općenito, prigodno ili usmjereno.

Općenito prikupljanje podataka odnosi se na prikupljanje podataka o stanju sigurnosti kao i drugim podacima koji mogu doprinijeti uspješnom obavljanju policijskih poslova sukladno zakonu i propisima donesenim na temelju zakona.

Prigodno prikupljanje podataka odnosi se na prikupljanje podataka o počiniteljima kaznenih djela, prikrivačima, pomagačima, poticateljima te osobama za kojima se traga kao i drugim podacima koji se odnose na počinjena kaznena djela za koja se progoni po službenoj dužnosti ili prekršaje, a obavlja se sukladno zadaćama iz planova kriminalističkih istraživanja.

Usmjereno prikupljanje podataka odnosi se na prikupljanje podataka potrebnih za pokretanje i vođenje kaznenog postupka, a obavlja se sukladno strateškoj procjeni ili planu prikupljanja informacija kao dio plana kriminalističkog istraživanja određenog kaznenog djela za koje se progoni po službenoj dužnosti ili po prijedlogu.

O prikupljenim podacima policijski službenik podnosi Operativno izvješće ili službenu zabilješku.

Članak 40.

Policijski službenik može prikupljati podatke:

- neposrednim opažanjem;
- od građana;
- od pravnih osoba i državnih tijela;
- od informatora;
- iz sredstava javnog priopćavanja;
- iz javnog pogovora;
- iz anonimnih ili pseudonimnih prijava fizičkih ili pravnih osoba te samoprijava;
- iz javnih izvora (zbirke podataka koje se vode u drugim državnim tijelima, ustanovama ili poduzećima s javnim ovlastima);
- iz otvorenih izvora podataka;
- korištenjem analogije (sličnost – podudarnost određenih podataka s otprije prikupljenim podacima o činjenju kažnjivih radnji);
- iz podataka zaprimljenih od Interpola, Europolu ili drugih međunarodnih organizacija ili policija drugih država;
- iz analitičkih obrada informacija sadržanih u policijskim zbirkama te sravnjivanjem tih informacija s osobnim podacima građana pohranjenim u bazama i drugim registrima;
- od pritvorenika ili zatvorenika;
- korištenjem tehničkih pomagala;
- korištenjem drugih propisanih metoda i sredstava.
- iz drugih izvora saznanja.

Članak 41.

Podaci o djeci i maloljetnicima prikupljaju se obazrivo tako da poduzimanje ove ovlasti ne šteti razvoju njihove ličnosti.

Članak 42.

Policijski službenik dužan je o prikupljenim podacima bez odgode usmeno i u pisanom obliku izvjestiti nadležnog rukovoditelja ili te podatke unijeti u odgovarajuću zbirku Ministarstva.

Članak 43.

Rukovoditelji su dužni policijske službenike poticati na prikupljanje operativno interesantnih podataka i podnošenje Operativnih izvješća.

Članak 44.

Policijski službenik radi obavljanja policijskih poslova može prikupljati obavijesti korisne za obavljanje policijskih poslova od osoba koje mu samoinicijativno ili na poticaj, dragovoljno, povremeno ili redovito daju takve podatke.

Osobne podatke građana iz stavka 1. ovog članka policijski službenik dostavlja ustrojstvenoj jedinici nadležnoj za kriminalističko-obavještajne poslove u Ravnateljstvu policije.

Ustrojstvena jedinica iz stavka 2. ovog članka vodi podatke o informatoru te informatoru dodjeljuje jedinstvenu sigurnosnu oznaku i istu dostavlja policijskom službeniku koji koristi informatora.

U daljnjem radu s informatorom policijski službenik, umjesto osobnih podataka koristi jedinstvenu sigurnosnu oznaku.

Osobni podaci informatora predstavljaju klasificirane službene podatke.

Informatoru se može isplatiti naknada troškova, a za uloženi trud i prikupljene obavijesti može biti i novčano nagrađen.

Procjena podatka

Članak 45.

Procjena podatka obavlja se na način da se procjenjuje pouzdanost izvora podatka i vjerodostojnost podatka.

Procjenu podatka obavlja policijski službenik koji je podatak prikupio.

Procjena podatka obvezni je postupak kod unosa podataka u zbirke Ministarstva.

Kodovi za procjenu pouzdanosti izvora podatka su:

KOD	ZNAČENJE	OPIS KODA
A	Pouzdan izvor	Ne postoji sumnja u pouzdanost, autentičnost i kompetentnost

		izvora ili je izvor u prošlosti bio pouzdan u svim slučajevima.
B	Najčešće pouzdan izvor	Izvor čije su se informacije, u prošlosti, pokazale točne u većini slučajeva.
C	Najčešće nepouzdan izvor	Izvor čije su se informacije, u prošlosti, pokazale netočne u većini slučajeva.
X	Neodređen izvor	Ne može se odrediti pouzdanost izvora ili postoji sumnja u pouzdanost, autentičnost i kompetentnost izvora.

Kodovi za procjenu vjerodostojnosti podatka su:

KOD	ZNAČENJE	OPIS KODA
1	Istinita	Policijskom službeniku je sa sigurnošću poznato da je podatak (informacija) istinita. Osobno poznato policijskom službeniku.
2	Vjerojatno istinita	Podatak (informacija) je osobno poznat izvoru, ali nije poznat policijskom službeniku.
3	Moguće istinita	Podatak (informacija) nije poznat osobno izvoru, ali je potkrepljena sa već zaprimljenim podacima (informacijama).
4	Neodređena	Podatak (informacija) nije poznat osobno izvoru te se ne može potkrijepiti sa već zaprimljenim podacima (informacijama).

Procjena podatka sastoji se od odabira jednog koda koji određuje pouzdanost izvora i jednog koda koji određuje vjerodostojnost podatka.

Pohrana, obrada i korištenje podataka

Članak 46.

Podaci se pohranjuju u pisanom ili digitalnom obliku.

Podaci se pohranjuju na način i u obliku koji osigurava njihovu trajnost i zaštitu od neovlaštenog pristupa.

Članak 47.

Obradu podataka koji se unose u zbirku obavljaju policijski službenici nadležni za pohranu i korištenje podataka, integracijom svih prikupljenih podataka, iznalaženjem njihove međusobne povezanosti ili međuovisnosti primjenom posebnih analitičkih i drugih metoda i tehnika.

Članak 48.

Pod korištenjem podataka podrazumijeva se uvid u podatke koji se vode u zbirkama. Pristup podacima odobrava rukovoditelj ustrojstvene jedinice nadležne za vođenje zbirke, ako posebnim propisom nije drugačije određeno.

2. Provjera i utvrđivanje identiteta osoba i predmeta

Provjera identiteta osobe

Članak 49.

Policijski službenik prilikom provjere identiteta mora biti pripravan spriječiti mogući napad ili bijeg osobe čiji se identitet provjerava.

Policijski službenik provjeru identiteta osobe provodi traženjem na uvid njene osobne iskaznice, vozačke dozvole, putne ili druge javne isprave s fotografijom izdane od nadležnog službenog tijela.

Provjera identiteta osobe koja nije dužna posjedovati javnu ispravu može se provesti i uvidom u drugu ispravu s fotografijom.

Provjera i